

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — — — 8 korona.
Félévre — — — — — 4 korona.
Negyed évre — — — — — 2 korona.
Egyes szám ára 20 fillér.
Kapható Spitzer Jakab könyvnyomdájában

Felelős szerkesztő és lapfőigazgató:
Dr. Székely Hugó.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sárbogárd, Kohn Bertalan-féle ház.
(Andrássy-ut.)
Telefon sz. 29.

Aratáskor.

Amit szívszorongva lélekzetelfojtva vártunk, az immár elérkezett. A mostoha viszonyok mérhetetlen bús sivatagából fáradt, révételeg szemekkel vizsgálhattuk, hogy mit hoz majdán számkra a mezei munkás egész évi ve-rejtéke? Ébbe vetettük reményünk, bizalmunk utolsó feliobbanását. Ez volt az egyedüli perspektíva, mely vakító fényével keresztül törhette sötét látóhajárunkat. Mert egyedül ettől várhattuk a viszonyok kialakulását. És most, hogy megérkezett az aratás ideje, midőn a gazda vidám hangulattal jön haza a kövér kalászkóttól hullámzó mezőről, mert egész évi fáradozását siker koronáztá, akkor mi is boldog mosollyal vehetünk lélekzetet. Mert ez oázist jelent és egy reménysugárt a közel-jövőbe, mely bearanyozza a felhőktől tarkított horizontot.

Mert az aratás a viszonyok fokmérője. És elsősorban a kenyér az,

ami igazgatja az országok sorsát. A többi, a politika az mellékes, az háttérbe szorul, az másodrendű kérdés. Épen azért, a mezei munkás hangja, mely busás áldásos termést jósol, kell, hogy keresztülörje a politikai harcok vérmes csatazaját, mert ez életbe vágóbb, több fontossággal bír.

Azok a vészfellegek, melyek keresztül-kasul nyargalászták hazánkat, most-untalan egy rázkódtatást előidézve, újabb és újabb csapásokkal tetézve nyomorunkat, a természetnél teljesen megkímélték bennünket. A mezőgazdász munkájára a külpolitikai bonyodalom vajmi hatással volt. Igaz ugyan, hogy ennek következtében elfogták a munkásait és mundaiba öltöztették, mindamellet a mezei munkálatok ezáltal nem szenvedtek kárt. Ha nem is rendes menetben, mégis folytak a munkálatok, úgy hogy majdnem minden a rendes idejében el lett végezve. Semmi sem maradt parlagon. Az időjárás is meglehetősen kedvező volt. A melengő

éltető napsugarak megérkeztek idejekorán. Utána következett a mérsékelt mennyiségű eső jótékony hatásával. Elvértve ugyan egyes vidékeken előfordult egy-kis jégeső is, de az inkább a gyümölcsre volt kártékony hatással. A zsenge kalászkok, amelyek még csak a fejlődés útján állottak, visszakapták a megfelelő életerőt...

Ezekből az adatokból bátran le-szűrhetjük, hogy a napos a kilátásunk egy vigasztalóbb helyzet megteremtődésére. Mert mielőtt a kenyérgkérdés meglesz oldva lassanként maga után fogja vonni a többi élelmicikkek tetemes ár-lejtését. És így aztán folytatódnak majd a lányszemek.

A kereskedelem is lendületet nyer ezáltal. Lassanként ez is ki fog evic-kelni abból az örvényből, amelyben már hónapok óta vesztegel. Megszűnik a munkanélküliség is, amely már hu-zamosabb idő óta tartja inségben az or-szágot, mert így azok is üzembe jön-nek.

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZÁJA.

Otthon.

Tudta a jó Isten: mi a leghőbb vá-gyom.

Megértem hát végre: hogy van egy kis házam

Csak mint egy kalitka — kicsi a szo-bája,

Mégis ez a világ legszebb palotája!

Sokat nélkülöztem, soká kúporgáltam,

Minden kicsi fillért összerakosgáltam.

Minden homokszeme önkezemmel rájra!

Hogy ne lenne nekem ez a kis ház drága!

Ra örömmel s mégis könnyes szemmel nézek,

Mig érte küzdöttem elrepült az élet!

Hanyatlak a napom, immár lemenőben.

Vár egy csendes otthon kint a tem-bőben.

Grigágy Jánosné.

A zsidó legény.

Irta: Prepeliczay Korponay Aranka.

(Folytatás.)

Szomorúan ült özvegy Kiss Imréné for-rólázban sínylődő kis fia ágyánál. Lankadtan hajtá fejét gömbölyű két karjára és gondol-latai a messze távolban időztek.

Nyolcz éve lesz — suttogá, hogy el-ment és azóta magáról még csak hírt sem hallatott. Azt mondják, hogy megmentette az ezred zászlóját. — Szegény jó leig! Meny-nyire szeretett! Még azt sem tudja, hogy öz-vegyé lettem. De minék is törődne velem, mikor én üttem el őt. Ki a világba, hogy se országa, se hazája ne legyen. Nem törődtem én akkor mással, csak a magam bajával. Meg is bűnhődtem eleget érte.

Addig gyöttrődött így Zsuzsa, míg a virasztástól kifáradva szemeire borult az álom és fia párnájára hajtotta fejét és el-szenderedett.

A nagy udvar végén magasra lobogott fel a tűz. Körülötte kukorica fosztással elfog-lalva ültek az emberek és a szokásos „mogy a kosár” — „mi van benne?” játékkal mu-lattak, mert a nagy beteg gyermek miatt nö-

tára gyújtani nem mertek s ha rákezdtek is egyre, az felhangon szállt el ajkukról.

Zsuzsát szenderegéséből az éneklők hangja verte fel. Ljedten dörzsölte szemeit és tekin-tett körül. Kézet szívére szoritotta s szeméi-ből alá hulló könnyeit köténye sarkával tör-ölte le. A gyermek esendesen aludt s a be-sugárzó tűz különböző alakokat festett a falra. A nepszájon kelt dal szaggatva hatolt be a nyitott ablakon.

Remegve támaszkodott Zsuzsa az agy-hoz és figyelt a szomorúan hangzó dalra, mely így szólt:

Megölték egy embert

Hatyan forintjáért;

A Dunába bevetették

A nyerges lovát.

Erőltlenül hanyatlott le Zsuzsa egy szekre s két kezével fakarta el könyvtől ázott arcát. Szívéből kitör az elnyomott fájdalom.

A gyermek megmozdult és kinyitotta éjsötét szemeit. Bámulva tekintett szét, Zsuzsa sietve hozta elő az orvoságos üveget, hogy egy kanállal beadjon belőle fiának.

Édes anyam! — szólalt meg — hol dalolnak ilyen szomorúan? Talán temetnek a szomszédban?

És így a rendes mederbe fog telődni minden. Mert az a lökés, a melyet az egyik oldalon szenvedtünk, a másik oldalon lesz reparálva és a fojtó krízis teljesen megszűnik. Mindenbe belopódzik majdan a pezsdülő élet.

Most már csak az aratás következtében mindig felújuló nagyobb és nagyobb aranyokat öltő munkabérbare és annak utóhatása az aratók szátrájkjának nehéz megoldatlan kérdése merülhet felszínre. Ennek a mindjában elmérgesedő faktenének, mely úgy a munkásra mint a munkaadóra is nehéz körságot jelent, kell véget vetni. És ez csak olyan módon érhető el, ha mindkét fél belátja annak káros voltát. A munkaadó hasson oda olyan munkabér felállítására, mely annak az egész nap munkában, görnyedező aratónak rendes megélhetést biztosít. És viszont annak az aratóknak is be kell látni, hogy azok a háttérben lappongó igaztók, melyek harci modort ébresztenek bennük és felbujtják a munka beszüntetésére, azok nem olyan lelki barátjai, mint a hogyan azt nagy gesztus alpredikálják. Mert a beléjük szuggerált konokság nagyon gyakran végtelenségé válik rájuk nézve. Nem megy ilkszámba, hogy ezáltal a legjobb munkaidőt munka nélkül kell végigkóborolnia.

Mert az előbbi munkaadó többé szóba sem áll vele és a többi akkorára már kifüggesztette a „Megtelt” táblácskát. Oda kell tehát látni, hogy a munkaadó és a munkás kölcsönösen megértsék egymást, melynek feltétele a mindkét részről való engedékenység és akkor háborítatlanul folyhat az a munka, amely közelebb hoz bennünket a boldoguláshoz.

Pláne ha ama óhajunk is teljesítve

— Nem édes fiam. A kukoricafosztók dalolnak minálunk.

— Miért nem dalolnak vigat? Kit ütöttek agyon? Úgy fáj a szívem, ha ezt a dalt hallom. Szóljon nekik, édes anyám. Daloljanak mást. Vigat.

Zsuzsa kísietett s csakhamar fellazgott:

Huszár vagyok lelkeim babám.
Az is maradok.
Szemedszinű dolmányomon
Sárga gomb ragyog.
Uccu peng a sarkantyum
Csekély gondomb, semmi bűm
Csak úgy vigadok.

Selyem szőri pej paripám,
Száz aranyat ér.
Horkol, tombol, tüsszkölődik
Bőrében sem fér.
Még egyszer és utolszor
Megugratom hajnalkor
Babám kedveért.

A füeska lehunyta szemét s ajka körül hágyadt mosoly játszott.

— Édes anyám! — szólalt meg a gyermek, a dal elhangzása után — ugy-e Ignác bácsi is huszár? Van neki szép lóva?

lesz, hogy a hadügyminisztérium szabadságolja a póttartalékosokat, úgy a rendes fejlődés útjából minden akadály el lesz görgetve. Az aratáshoz is határozott erővel foghatunk majdan hozzá. Néhány hónapon belül kiheverjük a veszteségeinket és akkor bátran mondhatjuk, jövőre új Magyarország! — **Al o.**

HIREK.

— **Hivatalvizsgálat.** Geiger Dezső, a székesfehérvári kir. törvényszék elnöke, a folyó évi rendes hivatalvizsgálatot június hó 30. és július hó 1. és 2. napjain ejtette meg a helybeli kir. járásbírósnál. A vizsgálat befejeztével az ügymenet kifogástalan volta fölött legteljesebb elismerését nyilvánította.

— **Jegyzőválasztás.** Mader Béla községi jegyző nyugdíjaztatása folytán Vajtán f. évi június hó 28-án ejtett meg a jegyzőválasztás. A számos pályázó közül vajtai községi jegyzővé Perényi Ödön lett egyhangulag megválasztva, kinek személyében a község bizonyra egy értékes tisztviselőt és kitűnő munkaadót nyert.

— **Gondatlan apa.** Már hírt adtunk arról az esetől, hogy Horváth József cecci lakos egy éves kis-gyermekét a kocsiban a takaréktüzhely mellé toltta, aztán magára hagyva a gyermeket, dolga után látott. A kis gyermek e közben feltápaszkodott a gyermekköcsiben, s a takaréktüzhelyen álló fazékból a forróvizet magára rántotta, mi által súlyos égési sebeket szenvedett. A gondatlan apát múlt hó 28-án vonta a székesfehérvári kir. törvényszék e miatt felelősségre és a beigazolt gondatlanság folytán 8 napi fogházbüntetésre ítélte.

— **Bicske — villamvilágít.** A Székesfehérvári Hírlapból ollóztuk az alábbi hírt: Bicske község képviselőtestülete június hó 30-án tartott ülésén elhatározta, hogy a villamvilágítást behozza. Helyes! Már előment a példával. Bicske követi. Hol vagy Adony és Sárbogárd?!

— **Öngyilkosság.** Forster Pál 50 éves földműves sárkeresztúri lakos azért, mert neje rá szolt, miért ment el pálinkázni, június hó

27-én reggel a padlásán felakasztotta magát. Mire észre vették s levágták, már meghalt.

— **Megszűnt sajtópör.** Néhány hónappal ezelőtt „Az Est” hosszabb tudósítást közölt öv. Perzsin a Károlyné sárszentmiklósi tanítónő esetéről. A tanítónőt ugyanis feljelentették Prohászka Ottókar székesfehérvári püspöknek, ki előtt azzal vádolták meg, hogy tanítványait különböző módon kinozza. Özevgy Perzsin a Károlyné a közvélemény miatt sajtópört indított Az Est székesfehérvári tudósítója, Szabó István hírlapíró ellen. Az ügyesség azonban a vizsgálat folyamán elejtette a vádat, mire a tanítónő vette át a vád képviselőletet. A vádtanács június hó 17-én foglalkozott az ügygel és az eljárást Szabó István ellen végleg megszüntette.

— **Öngyilkos asszony.** Mester Ferencné 18 éves, sárbogárdi fiatal asszonyt néhány hónapi házasság után elhagyta az ura. Ez annyira elkeserítette a menyecskét, hogy marólgot ivott. Súlyos sérüléseivel beszállították a székesfehérvári Szent György kórházba.

— **Titokzatos eset Felsőalapon.** Szegény Talabér-Vendel felsőalapi tehenes soha sem gondolta volna, hogy ősz fejjel még Don Juan hírébe keveredik. Alig tudta magát tisztára mosni életpárja előtt, ki ugyanesak gyana-kodva mérgette végig a július hó 2-án megtartott járásbírósi tárgyaláson. Szentöl-szembe hallotta ugyanis ekkor a szörnyű vádat. Lakatos Boreza alapi cigányasszony szájából, a hogy Talabér gazda egy, a göré mellett elpazarolt édes esőket adta oda a cigányasszonynak a leányuk függőjét, gyűrűjét, két rézkéjt és adott egy vankust és 18 kor. kézpenzt. Ha nem lett volna Boreza asszony oly rút, mint Belzebub legkínosabb hárénhölgyének az öreganyja, talán még hiba is lett volna a dologból, így azonban Boreza asszony maradt benne a szószban. A múlt hó 22-én tüntek el a fenti tárgyak Talabér Vendel lakásáról, hová Lakatos Boreza jóslás és beteggyógyítás céljából látogatott el. A büntetéstől való félelmében inkább női jó híret tette koczára szegény vádolt, de Talabér gazda ártatlansága mellett minden orátióval szebben beszélt a vádolt Istentől elrugaskodott, förtelmes külseje. Miután a nő becsület a legdrágább kincs, a járásbíró ezt visszaittette Lakatos Borezának

— Van kis fiam — felelé Zsuzsa égő arcát az ablak fele fordítva.

— Mikor gyün már baba?

— Nem tudom kis fiam.

Miért nem hozza már baba a jó Isten, mikor annyira kérjük érte — szolt panaszosan a gyermek.

Zsuzsa megigazitotta a fia ágypárnáját és esőket nyomott annak panaszos ajkára.

A tavaszi szép napok beköszöntöttek és a fák hófények lettek a sok virágtól. A fessék is megérkeztek és szorgalmasan rakták vályogházacskáikkal. A golyák kefével szálltak a kéményekre és kíváncsián néztek le azokra. A beteg Imre is rég felgyógyult s vígan teregette nagy papíros sárkányát fel a magasba, mikor megjöttek a kvartélycsinálók és házról-házra jártak a kisbíróval, hogy helyét csináljanak a Lengyel-országból hazatérő huszár ezred egy századának.

Kíváncsián lesté a község-népe, hogy kihez hűnyát szállásolnak be s ment leolvadni a házak faláról, kapukról a feljegyzeteket.

Masnap korareggel, még alig pilymul-

lott, már mindenki talpon volt. Az asszonyok a szobákat hozták rendbe. A leányok az udvart, a házak elejét sópörték el. A gyerekek csapatostul nyargalták föl az utcákat vagy foglaltak helyet a toronyablakban, honnan messze el lehetett látni. A legények egy része a kocsmák előtt foglalt helyet, míg a másik rész, a községvégre ment lesre ki. A nagyvendéglő előtt az előjáróság beszélgetett a szálláseljáró állással.

Egyszerre nagy zivaj hallatszott és a gyereksereg, mint megriasztott ménegulya, torkaszakadtából kiabálva rohant végig az utcán, hogy jönnek a huszárok.

Megesendült a trombita és a por felhőből tollbőkreták váltak ki és a nap ragyogó gombokon, fegyvereken tört meg.

Tüzes fekete paripán daliás kapitány vezette a századot. Napbarnított arcúhoz pompásan, illett az aranypaszományos vörös eskák.

A beszállásoló altiszt-jelentést tett, mire a parancsnok kiadta a bevonulási engedélyt.

— Falvai! kiáltotta a kapitány, — mire egy esinos őrmester ugratott elő és várta a parancsot.

A kapitány megbízást adott neki és eltávozott.

ellenben lopásért 8 napi fogházat rakott hatalmas, ragyavert vállaira. A vádlott meg is nyugodott az ítéletben, csak az ellen jelentett be fellebbezést, hogy Talabér Vendel eltagadta annak az édes csóknak az emléket, melyet a göré mellett kapott.

— **Halálozás.** özv. Kiss Józsefné szül. Sárközy Lidia, Kiss József 48-as honvéd és birtokos özvegye, f. hó 1-én Sárobgárdon, hosszas szenvedés után, 73 éves korában elhunyt. Temetése esütörtökön délután ment végbe nagy részvét mellett.

— **Markovics Áron** állatorvos már letelepedett Sárobgárdon és megkezdte működését. Lakása a posta-közbén, özv. Csengery Györgyné házában van.

CSARNOK.

Az anya.

— Te még itt vagy? — Mit akarsz Gizike?

A megszületett beteges tekintetű gyermek felveté bágyadt szeméit anyjára, arra a a gyönyörű asszonyra, a ki hanyagul dült végig a gazdag himzésű ottománon.

— Szeretném, ha te engem egy kicsit szeretnél! — dadogta félénken a picike.

— Hiszen szeretlek.

— Nagyon?

— Igen.

— Akkor végy az öledbe és csókolj meg?

A szép asszony lehajolt gyermekéhez és ölébe vette.

— Nos, meg vagy elégedve?

— Oh mama, mily jó vagy te! — Ujjongott a picit, karjaival erősen atszorítva a kis mama nyakát.

A fiatal asszony erősen szemébe nézett gyermekének. Férje arcának mása volt ez a kis göndör fű, férjének, a ki soha sem szeretett.

— Most már menj Gizikém, légy jó leányka, a mama most háborítatlan akar lenni!

Gizike engedelmessé vonult vissza babájához a sarokba, a szép Karola pedig félig lezárt szemekkel dült végig újra az ottománon.

Még igen fiatal volt: alig túl a huszon: éppen a felében férje korának.

Falvai vissza lovagolt helyére és a kürtössel a legutolsónak maradt.

Nem messze tőle egy fiúcska ácsorgott és bámult rá.

— Hogy hívnak kis fiam? — kérde tőle az örmester.

— Kiss Imre — a szolgálatára, felelé bátran a kis fiú.

Falvai megpördörte szép szöke bajuszát és egy darabig merően nézett a gyermekre. Majd lehajolt hozzá és felemelte maga elé a nyeregbe.

— Menjünk! — parancsolá és elindult a kürtössel le az utcán.

Magas tornácos ház kapuján lovagolt be és leszállva lováról a gyermeket is leemelte. Majd megfogva annak kezét, belépett vele a házba, hol szép barna menyecske fogadta őket.

Az évek szenvedései nem ártottak még meg Suzsának. Szép, nagyon szép volt. Az örmester hallgatagon állott meg előtte. Csak szeméi fejezték ki azt az indulatot, ami szívét megdobogtatta.

A hallgatás meglepte a fiával elfoglalt fiatal asszonyt. Feltékinnt, s a jövő percben „Icig!” — kiáltással borult a dalias örmester hadi éremmel kitüntetett keblére

Atyja a hadseregnél szolgált és mint örnagy, ő volt a kis helyőrség feje.

Egyszer váratlanul lepte me a pénztár vizsgáló bizottság. Valami elfeledett kulcsért vissza ment a szobájába, ahonnan többé nem jött ki.

A bizottság a pénztárt üresen, az örnagyot meg átlótt szívvvel találta meg. A másik perében neje már özvegy, egyetlen leánya pedig árva volt.

— A fényhez szokott család ajtaján most egyszerre bekopogtatott a nyomor. Elhagyta őket mindenki, csak Vámos Béla, Karola mostani férje maradt hűségesen oldaluk mellett.

Fél év múlva feleségévé lett.

Az ifjuság aranyos illúzióit mind eltemette az az oltár előtt kimondott „igen.”

Nagyon szerette anyját s nem tudta elviselni, hogy most öreg napjaira nyomorogjon. Oda veté tehát magát áldozatul. Nemsokára azonban újra föléledt keblében a mult delibabos irálja, képzeletében újra, meg újra megjelent a gyermekállomok ideálja, a délceg tengerésziszt. Hiába volt férje gyöngéd, hiába halmozta el szeretetének egész hevével, ő csak szabadságának elrblőjét látta benne. És Vilmos sokkal hüszkébb volt, hogy sem szerelemért könyörögjön. Betétemkezett a foglalkozásába és az asszonykát teljesen magára hagyta. Az elhanyagolás pedig mint Karola nevezte — még inkább elkeserítette őt.

Állapotán az sem változtatott semmit, hogy anyává lön. Gyermekeit nem igen halmozta el anyai szeretetével, mert minden mozdulata halvány arcoeskájának minden vonása folyton gyűlölt-féjére emlékeztette.

Négy év mult el szerencsétlenül, midőn Dezső, a régi ideál, egyszerre csak otthon termelt a kis városban. Nem sokáig váratt magára, már más nap ott ült a szép asszony szalonjában és Karola lángoló arcán hallgatta az eszeveszett szavakat, melyeket a tengerésziszt sugdosott a fülebe.

Miért nem mond ilyeneket a férje? Mert nem szereti? Kezdte szívesen hallgatni az örültöskéket. Regóta nem érzett mámor fogta el.

Akkor sem tiltakozott már, midőn Dezső rábeszélni igyekezett, hogy hagyja el az urát és kövesse őt egy ismeretlen világba — a végtelen tengeren túra. És miért ne? Miért kell neki azzal az emberrel együtt élnie? Még a véletlen is segített. Vámosnak néhány napra el kellett utaznia hazulról, éppen a legalkalmasabb idő, hogy örökre bucsút mondjon boldogtalanságára, rabsága aranyos kalicájának. De mi lesz a gyermekével? Magával vigye? Van-e joga elrabolni, őt atyjától? Nem! Gizi az atyját marad. De egy büsesüesokot mégis csak szabad lesz elvinnie magával. Gyermeke föl le hajolt, Gizi nyugtalanul mozgott ide-oda, arca égett és apró kezeeskéje olyan forró volt. Az anya aggódva nézett gyermekére. Félő nyitott sápadt ajkai között elakadt lélekzete, melleeskéje nehezen emelkedett fel és alá, szemét bágyadtan nyitotta fel s gyöngé elhaló hangon suttagó:

— Mama, mama!

— Itt vagyok édesem. Mi bajod, hol lál gyermekem?

Gizike nem tudott válaszolni. Szeméi újra bezáródtak, úgy feküdt hófehér párnái közt mint egy halott.

Anyja kétségbeesett kiáltással futott át a szomszéd szobába.

Orvost! orvost!

Mit törődött most a tengerésziszttel,

a ki már türelmetlenül várta az állomáson. Nem gondolt most senkire, semmire, csak beteg, haldokló gyermekére. Megjött az orvos. Valami csillapító szert adott a kicsikének és a mama gondos ápolásába ajánlotta őt, mert veszedelmes gyermekbetegetség támadta meg Gizikét.

— Melletted maradok gyermekem. — szokogott a szép asszony.

Nemsokára jelentették Dezsőt. Borzalom futott végig a telken.

— Nem fogadok senkit — kiáltá hevésen az másnak, mondja meg a kapitány urnak, hogy nem hagyhatom el beteg gyermekemet.

A tengerészisztet nem elégítette ki a válasz.

Igen fontos ügyben óhajtok beszélni önagságával, üzent be ismét.

Karola telkeit, még egy gyöngéd pillantást vetett a kis betegre s belépett a melletk szobába.

— Mi ez? — kérde ingerül en Dezső. Miért várakoztat?

— Mert nem akarok önrel menni. — Ezzel sarkon fordult s bement kis betegéhez. A tengerész pedig léfozve távozott s a legelső vonallal elhagyta a várost.

Mikor Vámos hazajött, neje már futott elebe.

Vegre, végre! — kiáltá könyös szemekkel. — az orvos éppen most mondta, hogy még van remény!

A meglepett férj átölelé hitveset. Mi történetet távolletemben. Karola így meg sohasem fogadta. Nem akart himni szeméinek. Mily változás állott be neje egész lényében. Karola aztán bevalott mindent férjének, a ki megboesátott neki. A nő szólt: Azért akartam távozni innen, mert azt hittem, hogy nem szeretsz és nem is tudsz szeretni.

— Tekints reám! — válaszolt a férj.

Hallgatom esüggeszte fejet keblere a nő, karjai átöleltek a boldog férjet, a ki csak annyit tudott meghatottan mondani:

— Ki fogom érdemlni szerelmedet!

273/vhajt. 1913.

Arverési hirdetmény.

Alólított bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a bpesti keresk. és váltó törvényeknek 1912. évi 148420. sz. végzése következtében Radvány és Grünwald czég javára 634 kor. 24 fill. és jár. iránti ügyében az 1912. évi december hó 19. jogánatosított kielégítési végrehajtás alkalmával feloglalt és 2400 koronára becsült 40 drb. birka, nyúlvasos bírói árveresen eladatni fognak.

Mely árverésnek a sárobgárdi kir. járáshíroság 1912. V. 2614. sz. végzése folytán 634 kor. 24 fill. tőke, ennek 1912. évi szeptember hó 30-tól járó 6% kamatai, hátralek 20 kor. költség erejéig Felső-Körtveles pusztán, adós lakásán leendő megtartására 1913. évi Julius hó 16. napjának delelőtti 9 órája kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meggyezessel hivatnak meg, hogy az érintett jogok az 1881. LX. tcz. 107. és 108 §-ai értelmében köszpéz fizetést mellett, a legtöbbet ígérőnek, köszpéz esetén a becsoron alul is eladatni fognak.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján történt kifüggesztési naptól számítattik.

Sárobgárd, 1913. évi június hó 28.

PÖLÖSKEY JÓZSEF
kir. bírósági végrehajtó.

IRKA-FIRKA.

Ját zanak a felhők.

Bús őszi este. . . Az égen egy pár pajkos felhő furesza tanzba kezdett a lenyugvó nap körül. . . A nap egy darabig irukva-pitulva nezte a jókedvű felhőket. — aztán álmosan lepihent. De a felhők tovább játszottak. . . Az egyik sötét gomolyfelhő vékonyodott, megnyúlt. Egy szép kis lány alakult ki belőle. Egy másik, még sötétebb felhőből egy kis diák alakult ki. A diák

tánczolt a lány körül, sokszor utána kapott, de a lány mindig ügyesen kitért előle. Egyszer csak hűvös szél kezdett suhogni és a diákká alakult felhőből lehullt egy csepp. — még egy — és né asokára nem maradt utas belőle, mint egy szív formájú foszlány. — melyet a lenyugodott nap bágyadt pírja szomorú pírásra festett. A szél elkapta a kis foszlányt. — dobálta jobbra-balra. Mint hogyha az a kis vérző szív lüktetett volna! A lány pedig nézte hosszasan a diákja halálát. Az ő szeméből is kihullott egy pár csepp . . . hullott . . .

le a földre . . . és riesett egy kis harangvirág hófehér szirmára! Ott reszketett rajt' felve, remegve a harmat.

És jött egy lányka, letépte a harangvirágot és kivitte a temetőbe, rátette egy kis diák virágos sírjára. . . Egy kis diákéra, aki őt szerette s aki meghalt, mert azt hitte, hogy nem szeretik! . . . A harmat lepergett a harangvirágról, átszivárgott a földön és a felhőleány könnyével átítatta a diák elporladt szívét. . .

Ambó.

Czigányprimás!

„Király Ernő mulat“, ez a címe a legújabb rendkívül sikerült humoros, dupla gramofon hanglemezeknek, azonkívül „Sokszor úgy szeretnék sírni“, „Futóbolond“, „Temetés volt a faluban“ stb. Darabja 2,50 fill. E hanglemezek eredeti felvételben kizárólag egyedül — csak

Wagner

„Hangszer-Király“-nál kaphatók. — Budapest, József-körút 15. Alig használt nagy dupla hanglemezek óriási választékban darabja csak 60 fill. Legolcsóbban javít! Lemezcseré ingyen! Kérjen nagy fényképes árjegyzéket.

Óvás! Figyeljen a „Wagner“ névre és a 15 számrá

Fyükszem,

börkeményedés, szemölcs 48 óra alatt eltűnik a „CANNABIN“ használata után. Üvege 1 kor. postadíjjal 1.40 kor. Három üveg bérmentve 3 kor.

Excelsior

hintőpor 48 óra alatt elmulasztja a kéz-, láb- és hónaljzadást. 1 doboz 1 kor., postadíjjal 1.40 kor., 3 doboz bérmentve 3 kor.

HIZLALÁSRA LEGALKALMASABB
40% phosphorsavat tartalmazó

Takarmányész,

mellyel a disznóknál nagyon könnyen 300 kiló hizlalási súly érhető el. Alkalmazható azonfelül baromfi, borjúk, juhok, marhák, ökrök és lovaknál. 4 $\frac{3}{4}$ kiló ára, mely hónapokig elég, 5 kor. 80 fill.

Utánvétellel vagy a pénz előzetes beküldése mellett küldi:

Dr. FLESCHE „Korona“ gyógyszerháza.
GYŐR 99.

ROSSZUL TESZI.

ha mást iszik, mint francia cognaccal egyenértékű tiszta borpárlatból készült „holló“ védjegyű cognacot.

Eredeti palackokban kapható

MIKLÓS ALADÁR
gyógyszerháza
SÁRBOGÁRDON.

KORONA szálloda

SÁRBOGÁRD.

Naponta frissen csapolt Kőbányai sör. Balatonmelléki borok. Jó magyar konyha. Olcsó szobák. Pontos figyelmű kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLÓ
vendéglős

Hirdetések

jutányos árban felvételnek
a könyvnyomdában.

Milliók

használgják

köhögés

rekedtség, katarus, nyálkásodás, görcs és számarhurut ellen

6100 elismerő-oklevéllel orvosok és magánosoktól.

Kiváló izletes bonbon. Csomag 20 és 40 fillér. dohoz 60 fillér.

Kapható Miklós Aladár gyógyszerházában
Sárboárdon.

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség heces tudomására adni, hogy Sárboárdon, a már évek óta fennálló üzletemben.

autogén-hegesztő és vágó berendezést

létesítettem.

Elvállalok úgy öntött, mint kovácsolt vasból, továbbá fémből készült törött géprészek, valamint repedt szivattyúk, hengerek és tűzszekrények hegesztését.

Tisztelettel

Csanády János
épület- és géplakatos.

Jó házból való fiu
tanonczul felvétetik
Spitzer Jakab
nyomdájában, Sárboárdon.

SPITZER JAKAB

könyvnyomdatulajdonos, papi- és íószerkeeskedése

SÁRBOGÁRD.

Telefon sz. 18.

Telefon sz. 18.

Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek ajánlani legújabb díratu névjegyeket szép és izléses kibitelben. Nagy választék mindennemű férfi és női levélpapírokban.

Postai megrendelések soron kívül intéztek el.

Nyomatott Spitzer Jakab könyvnyomdájában, Sárboárdon.